

Avstriji vendar niso bogve kaj; oni so le vsled tega tako oblastni, ker smo mi tako slabi, in recimo nedelavni.

Priznajmo, da delovanje za naše ljudstvo med nami ni še v primeri s silo, ki nas obdaja od vseh strani, zlasti pa pripoznajmo, da se na šolskem polju ne stori dosti. Človek se more na vse strani žrtvovati, se odgovarja, a mi moramo odločneje nastopati, mi moramo zlasti v šolstvu storiti odločilnih in uspešnih korakov.

Kako žalosten je vendar izgovor: „Vse to je le udarec v vodo“. Če se je ustanovil „Učiteljski dom“, to naj bo udarec v vodo? Ne vemo, morebiti bo pa več kaj, a izgovor, to je le udarec v vodo, ne da bi dotični vedel kaj boljšega nasvetovati, je udarec v obličje narodni časti, je dokaz sramotne neodločnosti in izraz jako slabe volje.

Društvo „Učiteljski dom“ je pričelo lani svoje delovanje; prvi poizkus ni bil več udarec v vodo, pokazal je, koliko simpatij ima to društvo. Od raznih strani se je društvo z veseljem pozdravljalo in donašali so se že lepi prispevki.

A ti prispevki so še vsi premajhni. Posebno slavne naše posojilnice so daleč zaostale za pričakovanjem. Prošnja je prišla lani sicer prepozno, in letos še nismo zvedeli, v kolikor so se občni zbori spomnili „Učiteljskega doma“.

Znova moramo naglašiti pomen tega društva: Zakaj je šolstvo v slovenski Koroški tako na slabem? Ker se poučuje slovenska mladina v tujem jeziku. Ali šolske oblasti te budalosti ne spoznajo? Spoznajo jo, a boje se radikalno-nemških politikov. Ti pa se boje za svoje mandate, ko bi se slovensko ljudstvo probudilo, in z mandati vred bi seve izgubili njihovi pristaši marsikatere dobro plačane službe. Kaj moramo proti temu? Mi moramo dobiti polagoma pedagogov mož, ki več ne bodo trepetah pred politično kliko, ki se bodo upali svoje prepričanje povedati tako glasno, da se bo čulo v višjih krogih. Zdaj je položaj učiteljev tak, da se noben ne upa glasno dihati iz strahu pred lastnimi kolegi.

Pripoznamo obenem, da se ni skrbelo za naraščaj učiteljev; kaj pa se je kaj storilo, da dobimo slovenskih mladeničev za ta stan? Malo ali nič! In kaj se je storilo, da se ohrani v fantih ali zbudi narodni čut in versko mišljenje?

Kar se poprej ni zgodilo, se mora kmalu popraviti. — Ne moremo? Potem pa poginimo! Kdor pa noče poginiti kot suženj, naj se brani, in če bi bil sam na obzidju domovine proti tisočim nasprotnikom. Star naš dedni greh je mehkužnost in neodločnost; ravno v tem je Nemeec Slovana čestokrat prekašal. Spoznajmo to napako in bodimo bolj trdni, bolj pogumni, bolj delavni in še bolj požrtvovalni. Zlasti odbore naših posojilnic prosimo: Ne zanemarjajmo v skrbi za bodočnost, brigati se za sedanje dni. Saj nihče ne pričakuje bogsive kako velikih žrtev, a **častna dolžnost koroških posojilnic je, da vsaka dá primerno letno podporo „Učiteljskemu domu“.** „Učiteljski dom“ hoče skromno začeti, polagoma v teku let hočemo rasti, ne tirjamo več kot zameremo. Preden se je društvo začelo, smo sestavili račun, cenili naše moči in potem smo šli na delo z zaupanjem, da pojde, kar mora iti.

Danes, ko je preteklo eno leto, se oziramo nazaj, ne s ponosom sicer, a vendar hvaležni dobrotnikom. Nekateri prijatelji našega ljudstva so veliko žrtvovali, in priznali bomo, če kje, je denar tukaj dobro porabljen. Kdo ne pozna položaja toliko dijakov, ki v skrajni bedi prežive leta uka? Kdo ne ve, kako lahko se jim izgube svetinje vere in ljubezni do ljudstva, če iz tega ljudstva niso dobili nobene pomoči, pa

so morali beračiti ob durih nasprotnikov? Mi moramo naše dijake, in zdaj v prvi vrsti učiteljskičnike bolj podpirati, da bomo dobili domačih, dobrih učiteljev.

Ali je društvo že kaj storilo? Da! Prvo leto se je nabralo doneskov 6771 K; stroškov pa je bilo 2555 K.

Društvo vzdržuje letos osem mladeničev, za katere plačuje mesečnih 304 K, k tem stroškom so gojenci doslej donašali sami le še 567 K. Izmed teh mladeničev jih je nekaj, o katerih nam poročajo profesorji, da so vzorni, kar je preslabega, tem bo društvo seve podpore zopet odtegnilo; naš dragoceni denar se sme izdavat le tam, kjer je res upanje, da se doseže društveni namen.

Izmed koroških posojilnic je društvu poslalo doneskov doslej le pet, od zunanjih sta poslali dve! Ker se je tedaj večina doneskov dobila od zasebnikov, in ker vendar upamo, da se spomnijo posojilnice častne svoje dolžnosti, nadaljuje odbor svoje delovanje, prepričan, da se v teku let zaklad tako ukrepi, da se postavi lastni zavod.

Za letos je sklenil občni zbor, da novih gojencev ne sprejema.

* * *

Dostavek uredništva: Z izvajanji celovškega „Mira“ se seveda malone popolnoma strinjamo. Navdaja nas samo bojazen, da si zgrade v Celovcu — klerikalno vzgojevališče, ki bi ne rodilo nikoli blagega sadu, ki je zanj vsaka žrtev prevelika. Dejstvo, da so odklonili celovški klerikalni Slovenci ponujane jim naše liste, popolnoma utrjuje našo misel, da bo celovški „Učiteljski dom“ prej samostan, nego zavod, ki bo služil vzgoji modernih učiteljev. In samo takih je treba koroškim Slovincem, sicer utonejo v nemškem morju.

Društveni vestnik.

Kranjsko.

Občni zbor društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja ljubljanske okolice se je vršil ob precej pičli nedeležbi društvenih članov dne 4. junija t. l. v hotelu „Strukelj“ v Ljubljani. Udeležilo se ga je 14 učiteljev in 2 učiteljici.

Predsednik Jos. Gregorin otvori občni zbor, pozdravi došle zborovalce in konstatuje sklepčnost. Spominja se v gorkih besedah umrlega tovariša Karla Jašovca, učitelja v Iški vasi, in dež. vlade svetnika ter predsednika c. kr. okraj. šol. sveta ljublj. okolice, Ferdinanda markija Gozzanija. Poziva zborovalce, naj se v znak sožalja vzdignejo s sedežev, kar se zgodi in zabeleži v zapisniku.

Poročevalec za današnji občni zbor, tovariš Anton Arko, nam je podal prav živo sliko o gluhonemih in pouku istih na gluhonemnici. Prav zanimivo, jedrnat in umljivo nam je razložil metodo, po kateri si gluhonemi pridobijo posamezne glasove iz katerih sestavljajo potem zloge in besede. Prepričali smo se, da ima učitelj gluhonemih mnogokrat naporejše delo kakor mi. Burna pohvala je zadonela poročevalcu, ko je končal svoje poročilo, in občni zbor se je soglasno pridružil želji tovariša J. Petriča, naj bi poročevalec dal spretno sestavljeno pročilo natisniti v „Popotniku“.

Tajnik Fran Lavtižar poroča, da se je lanski občni zbor vršil dne 5. junija 1902 v „Mestnem domu“ v Ljubljani. Ta občni zbor je bil nanavladno dobro obiskan. Privlačno silo je imel namreč referat tovariša A. Lenarčiča: Obravnavanje berilnega sestavka „Tabori v turških časih“ po formalnih stopnjah. —

Pri tem občnem zboru so se volili delegatje za občni zbor „Zaveze“ namreč tovariši Jos. Gregorin, Fran Lavtižar, Ivan Petrič in Fran Ks. Trošt, in pa odbor za naše društvo, ki se je konstituiral sledeče: Jos. Gregorin, predsednik; Anton Javoršek, podpredsednik; Fran Lavtižar, tajnik; Fran

Ks. Trošt, blagajnik; Ivan Petrič, pevovodja; Ana Pour in Fran Papler odbornika. — Odbor je imel tekom upravne dobe le eno sejo, pri kateri je namreč določil kraj, čas in vzpored letošnjega občnega zboru. — Za prevzete referata za občni zbor se naprosi tovariš Anton Arko. — Odobril se je tudi koncept kronike našega učiteljskega društva, ki jo je sedanji tajnik sestavil po ustnih poročilih tovarišev Javorška in Gregorina od ustanovitve društva l. 1898. pa do danes. Kroniko je tajnik tudi na čisto prepisal ter je občenemu zboru danes tukaj na pregled.

Razen občnega zboru ni bilo lansko leto ni enega zborovanja. Temu je vzrok pomanjkanje časa, ker smo mnogo prostih dni izgubili, še več pa naša lastna mlačnost; saj vidimo, da se je še občnega zboru udeležilo komaj toliko članov, da smo jedva sklepčni. — Vzdravimo se torej in zbirajmo se večkrat! Časi so resni za naš stan in ljudsko šolo!

V pretečenem letu so društvu pristopili sledeči učitelji in učiteljice: Ivo Trošt, Marija Mehle, Ana Lampret, Karel Hlebec, Ema Pleško, Tomaž Petrovc, Marija Bezljaj, Ana Moos, Robert Ziegler, Helena Škrjanc. Zato šteje društvo danes 60 pravih in 2 podporni člana. Le par učiteljskih oseb je še v okraju, ki niso člani našega društva. Upajmo, da se nam v kratkem tudi ti pridružijo, da bomo potem res vsi za enega in eden za vse.

Tajniško poročilo se spominja tudi — kakor že preje g. predsednik — umrlega uda našega društva tovariša Karla Jašovca, učitelja v Iški vasi, ki je v najlepši dobi v 24. letu zatisnil za vedno svoje oči dne 23. maja t. l., ter vladnega svetnika in predsednika c. kr. okraj šol. sveta Ferdinanda markija Gozzanija, nenadoma umrlega dne 25. aprila t. l., ki je bil tudi podporni član našega društva in sploh prijatelj ljudske šole in učiteljstva. Okrajno učiteljsko društvo je obema na krsto položilo venec, učiteljstvo pa se je v častnem številu udeležilo pogreba. Blag jima spomin! —

Naše vrste so letos tudi zapustili gg. učitelji in učiteljice: Fran Klinar, učitelj v Hrušici, in Stefan Birk, učitelj pri St. Jakobu ob Savi, ker sta šla v pokoj; Ana Lampret, učiteljica na Igu, Gabrijela Lukanc, učiteljica v Šiški, Ana Pour, učiteljica na Vrhniki, ker so prestopile prag zakonskega stanu. Prvoimenovana tovariša naj bi trdo zasluženo pokojnino uživala zdrava in vesela prav mnogo let, zadnje imenovane kolegije pa naj bi se tudi v novem stanu spominjala težav učiteljskega stanu ter delovale tudi tam v korist, ugled in čast učiteljstva ter ljudskega šolstva! —

Z iskreno željo, da bi naše društvo bolj in bolj procvitalo, da bi se njega člani v obitem številu večkrat shajali ter si medsebojno lajšali težave, delili veselje ter se navduševali za neutrudno delovanje v korist šoli in prosveti milega naroda ter ugledu skoro vsestransko zaničevanega učiteljskega stanu, sklepa tajnik svoje poročilo.

Blagajnik Fran Ks. Trošt poroča, da je imelo društvo v pretečenem letu 114 K 57 h dohodkov in 103 K 94 h stroškov, torej preostanka 10 K 63 h. — Ker pa imamo tudi v hranilnici 150 K 47, imamo imetja 161 K 10 h, kar je za društvo pač dober „trošt.“

Tovariša Petrovc in Pirc sta račune pregledala ter jih našla v najlepšem redu. — Pri volitvi je bil na predlog tovariša J. Žirovnika per acclamationem izvoljen dosedanji odbor, le mesto iz učiteljskega stanu izstopivše učiteljice Ane Pour se je izvolila soglasno učiteljica Jerica Zemljan.

Pri posameznostih opozarja tovariš Fr. Lavtižar na „Šolsko Matico.“ Ista vidno napreduje in bo gotovo povzdignila ugled šole in učiteljstva. Svojim članom podaja za majhen donesek dobrih pedagoških knjig. Zato je pa naša dolžnost, da ji — kolikor mogoče — pristopamo kot člani ter nabiramo istih tudi izven učiteljstva. Zlasti pa delujmo na to, da bodo člani naše šole, ker na ta način dobe krajne učiteljske knjižnice lepo zbirko pedagoških knjig, katere bo učitelj, ki ni bil od začetka član „Matic“, čez več let s pridom prebiral in uporabljati. Nasvet prav toplo priporoča tudi poverjenik „Matic“ za naš okraj, tovariš J. Žirovnik.

Tovariš Fr. Lavtižar predlaga, naj se še tekom letošnjega šolskega leta priredi kako zborovanje ali hospitacija.

Po živahnem razgovoru se sklene, da bo v četrtek dne 2. julija t. l. hospitacija v St. Vidu nad Ljubljano.

Občni zbor soglasno pritrdi mnenju tovariša Fran Ks. Trošta, da naj se v „Učiteljskem Tovarišu“ popravi poročilo glede župnika dr. Mauringa o priliki pogreba rajnega tovariša Jašovca. „Učiteljski Tovariš“ je bil namreč ob tej priliki zlobno mistificiran. Ker ne smemo posnemati onih, ki marsikateremu izmed nas, časih pa tudi vsemu našemu stanu delajo vedoma krivico, naj se stvar pojasni in krivica poravnava. *)

Ker je bil dnevni red končan, sklene predsednik občni zbor s trikratnim „Slava“ presvetlemu cesarju.

Štajersko.

„Zveza slovenskih štajerskih učiteljev in učiteljic“ v Celju naznanja: Mimo društev, ki so do oklica, ki je bil objavljen v 6. številki „Učit. Tovariša“ z dne 20. svečna 1903, prijavili svoj pristop k „Zvezi“, so še pristopili: učit. društvo za ptujski okraj, ljutomersko učit. društvo ter eden kot posameznik.

Denarne prispevke so vplačali doslej: šmarsko-rogaško učit. društvo 6:60 K in 10 K kot prispevek k ustanovnim stroškom; celjsko-laško učit. društvo 12:60 K; posameznik 40 h.

Imenike svojih članov sta prijavili celjsko-laško in šmarsko-rogaško učit. društvo. Dve društvu sta prijavili le imenik odbornikov.

Vsa pristopivša društva se še enkrat nujno in vljudno opozoré, da se v smislu pravil, katera so se vsakemu učit. društvu doposlala, odzovejo svojim dolžnostim, t. j. da dopošljejo denarne prispevke in imenik svojih članov. To naj se zgodi najkasneje do 15. avgusta t. l., ker le potem zameremo šele definitivno ukrepati o eventualnem l. občenem zboru.

Po pravilih (točka 8., lit. c) ima vsako društvo javiti tudi svoje zastopnike za upravni odbor.

Do danes je glasom prijav pristopilo k „Zvezi“ 12 slovenskih učiteljskih društev na Spodnjem Štajerskem in eden posameznik. Odvisno je torej od teh faktičnih članov, kdaj zamore „Zveza“ aktivno pričeti svoje delovanje. Dan bo — vzdramite se! Na delo!

Za vodstvo „Zveze slov. štajerskih učiteljev in učiteljic“ v Celju,

dne 22. junija 1903.

Armin Gradišnik t. č. predsednik Fr. Krajnc t. č. tajnik
Mih. Levstik, t. č. blagajnik.

Učiteljsko društvo za ptujski okraj je zborovalo dne 4. rožnika t. l. v okoliški šoli ptujski. Udeležba je bila — žalibog moram priznati — precej slaba. Temu je bilo krivo nekoliko slabo vreme, več pa mlačnost nekaterih društvenikov.

Po običajnem pozdravu g. predsednika je bil odobren zapisnik zadnjega zborovanja. Nadalje se je razpravljalo o peticiji za popravilo osnutka novega disciplinarnega reda za Štajersko, katero je doposlato „učiteljsko društvo“ za severovrhodni Štajer. G. predsednik se pooblasti, da peticijo pregleda, podpiše te jo pošlje na pristojno mesto. Potem sta se izvolila kot delegata za letošnje zborovanje „Lehrerbunda“ gg. Kopič Jakob in Klenovšek Ivan. Nato pa je gospod Klenovšek jako zanimivo in strokovnjaško razpravljal o geometričnem oblikoslovju v ljudski šoli, katero vprašanje je

*) Dotični popravek smo lojalno priobčili v predzadnji številki svojega lista, dasi nima zakonite oblike in dasi nista poklicana ona dva podpisana naša tovariša zagovarjati izžanskega župnika. Brez vse skrbi bi torej lahko vrgli tisto pojasnilo v koš. Da pa bo končno ta zadeva, ki nas seveda silno razburja, dognana, smo primorani stvar pojasniti. Čisto natančno vemo, da je bil izžanski župnik pravočasno o bveščen o pogrebu, da je izžanski organist, ki je mrtvaški ogleda, bil že prejšnji dan v hiši pokojnikovi, dobil takso 1 K in napravil mrtvaški list. Da bi torej ne vedeli v farovžu, da je umrl Jašovec, da ga bo treba prepeljati v Ljubljano in naposled tudi pokopati, je popolnoma izključeno. Če bi pa hoteli vso stvar še tako natančno raziskati, bi vendarje ne mogli dognati, kako prideta kar dva učitelja do tega, da zagovarjata župnika z Iga in da je bila njemu v prilog, a nam v lekcijo izgovorjena resna beseda celo na občenem zborovanju imenovanega učiteljskega društva! Razumemo: kakor doslej, tako bo tudi odalej klerikalno časopisje skrbno čuvalo našo čast in naše poštenje, a kadar nas prime kak liberalen list za las, takrat se oglase v našo obrambo — župniki — klerikalci, v prvi vrsti seveda dr. Mauring! In zakaj ne bi vračali enako z enakim? Saj smo kristjani in — učitelji! Uredn.

na dnevaem redu letošnje okrajne učiteljske konferencije. Navzoči so mu bili jako hvaležni za jedrnatost in poučno predavanje.

Jako presenetilo pa je nas vse pri zadnjem zborovanju, ko smo slišali, da je neki starejši tovariš izrazil svojo nevoljo nad tem, da prepogosto zborujemo. Človek skoraj ne bi verjel. Mogoče bi rad omenjeni tovariš, da bi vsako leto enkrat zborovali, pa še to bi bilo menda za nekatere druge mlačneže preveč, ker se nikoli ne prikažejo. Taki pač znajo malo ceniti združene moči. Komu drugemu se imamo zahvaliti, da so se nam vsaj nekoliko izboljšale plače, kakor ravno društvom? Ravno tako je tudi z novim disciplinarnim zakonom, ki bo menda kmalu predložen v potrjenje. Naj le tarna vsak posameznik kolikor hoče, njegov glas ne pride daleč. Zatorej: V združenju je moč — bodi naše geslo.

Istra.

Iz Istre. V številki 16. z dne 1. junija t. l. „Učiteljskega Tovariša“ v dopisu o zborovanju „Slovenskega učiteljskega društva za koperski okraj“ na Kozini dne 14. maja t. l. se je po neljubi pomoti izpustilo sledeče: Gosp. Krist. Bogatec, nadučitelj v Podgradu, je pojasnoval svoje stališče, ki ga je zavzel kot delegat našega društva pri predzadnjem zborovanju dične „Zaveze“ v Trstu. Razvil je popolno temo ter zaključil, kako tendenciozno so njegova izvajanja poročali in zavijali razni listi! Predsednik gospod Anžlovar je dal na glasovanje, da se gosp. Bogatecu na njegovem delovanju izreče priznanje. Predlog je bil z vzklikom sprejet.

Književnost in umetnost.

„Popotnik“ prinaša v 6. številki to-le vsebino: 1. V. Bežek: Ad interim! III. — 2. Dr. Jos. Tomišek: Slov. povratno razmerje v šoli in vedi (Konec). — 3. Razgled. Listek. — Pedagoški paberki. — Kronika.

Nove razglednice, času primerne, z napisom: „Jelačič — —!“ „Pogum — — med vami sem in z vami!“ je ravnokar izdal in založil g. Jernej Bahovec, trgovec s papirom v Ljubljani, Sv. Petra cesta (prej Jos. Petrič). Cena komadu 10 vin.

„Zabavna knjižnica za slovensko mladino“. Pravkar je izšel XI. zvezek imenovane knjižnice, ki jo spretno ureja in izdaja Anton Kosi, učitelj v Središču. Tudi ta zvezek — enako drugim — ima lepo, zabavno in poučno vsebino, ki bo v veselje in zabavo naši mladini. Cena je tako nizka, da si knjižico kupi lahko vsak. Stane samo 30 h.

Vestnik.

Na adresu deželnega šolskega sveta kranjskega. Učiteljsko idrijske rudniške šole je sklenilo pri svoji lokalni konferenciji, staviti pri prihodnji učiteljski konferenciji nasledni samostalni predlog: „Visoki dež. šol. svet se prosi, da odlok z dne 30. marca 1903, št. 1213, takoj prekličie, ker ni napredku šole v korist, temveč v škodo.“ Ta odlok prepoveduje namreč, šolska naznanila najboljših učencev zaznamovati „z odliko“, kakor tudi debelo tiskana imena teh učencev v letnih poročilih. Isto učiteljsko je raditega tudi opustilo izdajanje letnega šolskega poročila. Umestno bi bilo, da bi se tudi pri drugih okrajnih učiteljskih konferencah stavili enaki predlogi, saj je bila to zadnja izpodbuja pridnim učencem, ki jo je dež. šol. svet s tem odlokom odvzel.

Vox populi — vox Dei. Notici „Krađejo — poezijo“ in „Odlike ni!“, priobčeni v zadnji številki našega lista, sta obudili občo pozornost, zlasti ker ju je ponatisnil „Slov. Narod“ ter sta na ta način prišli tudi med širše mase ljudstva. Danes vemo čisto pozitivno, da je vsa slovenska javnost na naši strani. To se reče z domačo in vsakemu umljivo besedo: Tiste mase ljudstva, ki plačujejo davek tudi za vzdrževanje šolstva, tiste mase ljudstva, ki pošiljajo svoje otroke v šolo, zaradi katerih so edino ustanovljene (ne pa

morebiti — kar je popolnoma napačno in celo silno naivno mnenje — zato, da se zaganja vanje volja ali nevolja ali pa tudi hipno razpoloženje kogarkoli) — tiste mase ljudstva so do duše prepričane, da govori naš list prav, da je torej pisanje našega lista izraz mišljenja vse naše javnosti, in da je to, kar obsojamo, vredno glasne in najodločnejše graje! Svoje šolstvo si vzdržuje naše ljudstvo samo. Država ne žrtvuje zanje niti toliko, kolikor je za nohtom črnega. Zaraditega sme ljudstvo vsaj glede ravnanja s svoje mladino, s tem solncem svojih trudnih let, s to sladko svojo uteho, imeti svoje želje in pomisleke, ki jih mora na vsak način uvaževati in z vso resnostjo upoštevati šolsko nadzorstvo, ki je postavljeno od države, ki — kakor že rečeno — ne žrtvuje za šolstvo niti trohice, ki pa ima vzlic temu — in to dokazujejo tudi v omenjenih noticah ožigonosana dejstva! — nad šolstvom, ki je last dežele, vso absolutno oblast. Neskončno se pregreši, kdor trga šolo od doma! To je vsakemu jasno, a vendar smo primorani, da to staro in uveljavljeno resnico iznova najglasneje poudarimo. Šola dosega le tedaj zaželeni uspeh, ako hodi lepo roko v roki z domom. Kjer ne podpira dom šole, tam je vzgoja in pouk šole metanje boba ob steno. Višje šolske oblasti si morajo torej prizadevati, da uredijo in s prijateljskim prepričanjem delovanje domače in šolske vzgoje, nikakor pa nijnjihova naloga, da kopljejo med domom in med šolo čim nepremostljivejši prepad, da zbudijo v domu sovraštvo proti šoli in proti — nedolžnemu učiteljskemu, ki mu je zavoljo tega delovanje vedno težavnejše in neznosnejše. Kdor ne ve, da dominiraj v organizaciji našega šolstva ta temeljni zakon uspešne in plodonosne vzgoje, ta nima pojma o vzgojni nalogi šole, ta ne pozna § 1. drž. šol. zakona, ta torej ni na svojem mestu. To je — vox populi. Mi mu seveda pritrjujemo, in to s popolnim prepričanjem. Šola je demokratiška ustanova: deluje med ljudstvom in zaradi ljudstva in samo za ljudstvo. Šola ni paradna inštitucija, tudi ni sredstvo k namenu, še manj k namenom. Če kdo misli, da je, potem ne moremo drugače, nego da proti temu z vso slovesnostjo protestujemo. To je naša sveta dolžnost. Če bi ne bila ta dolžnost najčistejši sad naše zavesti in našega prepričanja, tedaj bi nam jo moral ucepiti ta glas ljudstva, ki gre sedaj od ust do ust, glas, ki nam priča, da je ljudstvo silno razburjeno, glas, ki zahteva, da se nemudoma postavijo nepravilnostim in trdosrčnostim neprestopne meje, sicer se dvigne ljudska nevolja do glasnega upora! To registrujemo z najboljšim namenom, da sklenemo med domom in šolo nerazrušne vezi, ki so jih zrahljali in malone docela pretrgali nepredvidni ljudje!

Petindvajsetletnico svojega učiteljevanja obhajajo letošnjo jesen naslednji absolventi ljubljanskega učiteljskega iz l. 1878.: Černè Jernej, nadučitelj v Šmartnu pri Litiji; Gradišnik Armin, nadučitelj v Celju; Höger Avgust, učitelj v Gradcu; Josin Teodor, meščanski učitelj na Dunaju; Kos Mihael, šol. voditelj na Homcu; Krenner Bogomir, učitelj v Škofji Loki; Lokar Ivan, šol. voditelj v Dobljčah; Maier Anton, c. kr. vad. učitelj in okr. šol. nadzornik v Ljubljani; Podkrajšek Hinko, c. kr. učitelj na obrtni šoli v Ljubljani; Pretnar Jakob, nadučitelj v Radečah pri Zidanem mostu; Repič Peter, nadučitelj na Uncu; Šorn Franc, nadučitelj pri sv. Lovrencu na Dravskem polju, in Trošt Franc, učitelj v Ljubljani.

Osobne vesti s Koroškega. G. Jak. Kofler, šolski voditelj v Trdnjavasi, je imenovan za nadučitelja v Št. Jakobu pod Celovcem; g. Al. Ibovnik, podučitelj v Svečah, pride za začasnega šolskega voditelja na Radiše; podučiteljica Toplak je prestavljena iz Grabštanja v Krajc.

Zupanom v Knežaku na Notranjskem je bil izvoljen dne 22. pret. meseca naš kolega nadučitelj Drag. Česnik, tajnik „Zavezin“.

Izobraževalni tečaj za kranjsko učiteljsko. Svojim tovarišem in prijateljem naznanjamo žalostno vest, da ne bo v letošnjih počitnicah izobraževalnega tečaja za kranjsko